

[Socialministeren.]
kret vurdering af behovet i det enkelte tilfælde, og størrelsen af denne førtidige folkepension bør fortsat være afpasset efter ansøgerens indtægtsforhold.

Albertsen: Jeg takker for svaret og forstår på ministerens udtalelser, at man vedrørende landbruget eventuelt kan forvente et lovforslag fremsat, men sagen har dog også relation til socialministerens virkeområde. Jeg forstår udtalelsen her som en bekræftelse på, at man konkret arbejder med noget sådant.

Men mit spørgsmål har jo, som også bemærket af ministeren, ikke alene relation til landbruget, hvorvel jeg er klar over, at den store gruppe utvivlsomt kommer herfra; der findes jo også mange andre mindre erhvervsdrivende, for hvem det problem, som her er antydet, helt klart foreligger.

Jeg kunne forstå, at man ikke for nærværende overvejer ændringer, og det skal jeg så ikke direkte forlange at man skal komme med forslag om, men jeg vil gerne henstille, at man meget nøje følger den udvikling, som foregår inden for disse områder, og de problemer, som opstår i forbindelse dermed.

Jeg forstår også, at man dog ikke afviser at gribe ind i konkrete tilfælde; jeg må forstå det sådan, at hvor der er tale om erhvervsmæssige forhold, vil man ikke afvise tanken om positiv stillingtagen til ønsket om førtidspension, selv om de pågældende altså ikke aldersmæssigt kan placeres inden for de i loven fastsatte grænser.

Socialministeren (Nathalie Lind): I anledning af hr. Albertsens bemærkning om, at der skulle være fremkommet nogle antydninger af, at man så på spørgsmålet om førtidspensionering af landmænd, og at et lovforslag derom kunne forventes fremsat, vil jeg bare for at bringe sagen helt på det rene gentage, hvad der også har været omtalt i pressen, at landbrugsministeren direkte har anmodet landbokommissionen om i et særligt udvalg at se på dette spørgsmål; man må jo så afvente resultatet dér, inden der sker noget.

Hvad angår det andet, som vedrører mit område, må jeg fastholde, at der må foretages en konkret afgørelse i hvert enkelt

tilfælde. Formålet med lovændringen var, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at udvide kriteriet, således at man ud over helbredsmæssige grunde, når betingelserne i øvrigt var opfyldt, kunne give en førtidspension.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Chr. Madsen til socialministeren:

„Vil ministeren foranledige, at dagpengene i sygeforsikringslovens § 51 forhøjes, og at dageantallet i § 52 (156 dage i 12 på hinanden følgende måneder) udvides?“

Chr. Madsen: Spørgsmålet drejer sig om forhøjelse af sygedagpengene til lønarbejdere. Det er jo stadig væk et aktuelt spørgsmål. Hidtil har vi diskuteret det ud fra den forudsætning, at der skal gives erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under sygdom. Der er betydelige samfundsgrupper her i landet, der har løn under sygdom, men der er andre samfundsgrupper, der får en mindre form for hjælp under sygdom, og denne skævhed mener jeg må rettes hurtigst muligt. Derfor spørgsmålet.

Der opstår betydelige vanskeligheder for lønarbejdere under sygdom, i hvert fald under langvarig sygdom; når de har opbrugt dageantallet, henvises de til socialkontorerne, der yder sygedagpenge efter forsorgsloven, altså efter helt andre regler, og beløbene er så lave, at der næsten ikke er mulighed for at opretholde en nogenlunde tålelig tilværelse under denne form for hjælp. Selv om der er kommet et cirkulære i den anledning, hvor man fortæller socialudvalgene, at man bør yde hjælp i større udstrækning for at kunne opretholde den pågældende families levevilkår, sker der jo gang på gang det modsatte; at man ikke yder hjælp efter dette cirkulæres mening og mål. Derfor har jeg stillet spørgsmålet for om muligt ad denne vej at få en klaring på det problem, at man må have erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under sygdom, også når man har opbrugt sine dage efter sygelønsordningen.

Socialministeren (Nathalie Lind): Hr. Chr. Madsens spørgsmål lød, om ministeren ville foranledige, at dagpengene i sygefors-